

Door op de weg naar één kerkgemeenschap

'Bij alles wat we nu gaan doen, houden we voor ogen dat we samen één kerk willen worden, één kerkgemeenschap. Zo vat Frans Schippers het besluit samen dat op 8 februari jl. door de landelijke vergadering (NGK) en generale synode (GKv) gezamenlijk en unaniem genomen is. Schippers is voorzitter van de landelijke vergadering.

Dit zogeheten koersbesluit, voorbereid door de regiegroep hereniging, maakt van het in 2017 uitgesproken *verlangen* om één kerkverband te gaan vormen een concreet *besluit*: we gaan het, als God het wil, nu ook daadwerkelijk dóen. 'We geloven dat Christus ons drijft,' zegt Schippers daarover in een [dubbelinterview](#) na afloop van het nemen van het koersbesluit. 'Hij vraagt ons, denkend aan het gebed van de Heer Jezus zelf, dat wij dienend zijn als wij streven naar kerkelijke eenheid in onze verbanden. Dat willen we heel graag, daar verlangen we naar.'

Frans Schippers (links) en ds. Melle Oosterhuis

Het 'koersbesluit' luidt als volgt: we besluiten om voort te gaan op de weg naar de vorming van één kerkgemeenschap met de Nederlands Gereformeerde Kerken/Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt); dit nemen we als uitgangspunt voor alle overige besluiten van deze generale synode/landelijke vergadering.

Eén van de gronden onder dit koersbesluit is de dankbare constatering dat het voorgenomen besluit van 11 november 2017 om te komen tot één kerkgemeenschap weerklank vindt in de kerken. De geestelijke herkenning heeft in lokale situaties en kerkelijke commissies geleid tot sterk toegenomen samenwerking. Het is de hoop en het gebed van beide vergaderingen dat het tot eer van God en tot zegen van de kerken zal zijn dat de ontvangen eenheid concreet vormgegeven wordt.

Huwelijksaanzoek

Dit koersbesluit heeft een lange voorgeschiedenis, vertelt ds. Melle Oosterhuis in datzelfde interview. Oosterhuis, preses van de generale synode, noemt begin jaren negentig als het moment waarop er al gesprekken op gang kwamen tussen beide kerkverbanden, met het oog op hereniging. 'Die gesprekken hebben uiteindelijk geleid tot herhaalde aanzoeken van de kant van de NGK naar de GKv. Het heeft tijd gevraagd om ons daarop te bezinnen, maar ten slotte, in 2017, konden we die verzoeken niet meer weerstaan.'

Zingen en bidden

De circa 70 afgevaardigden naar de gezamenlijke vergadering kwamen op 7 en 8 februari voor het eerst bij elkaar. Een belangrijk doel van deze besloten bijeenkomst was kennismaking en bezinning. Onder leiding van begeleiders van het Praktijkcentrum en de NGT is in kleine groepen doorgesproken over het document 'Verlangen naar een nieuwe kerk.'

Er was in het programma veel tijd ingeruimd voor Bijbellesing, gezamenlijk gebed en aanbidding. Na het unaniem genomen koersbesluit werd bijvoorbeeld Psalm 150 gezongen: 'Looft De HEER, uw God, alom.' Het lied 'U leert ons lopen over water' (Opwekking 789) gaf woorden aan wat sommigen ervaren bij het proces van eenwording. Zo werden er tijdens deze dagen meer dan eens, al dan niet gepland, door middel van liederen woorden gegeven aan wat er leefde en speelde.

Uit alles bleek dat door deze gesprekken van hart tot hart het onderlinge vertrouwen gegroeid is. In een evaluatie na afloop van de kennismakingsdagen werd gesproken over vertrouwen om samen door te gaan op de ingeslagen weg: 'We zitten op de goede toonhoogte.' Gerefereerd werd aan wat Paulus schrijft in zijn brief aan de Filippenzen: laten we op de ingeslagen weg voortgaan (3:16) vanuit grote verbondenheid met de Geest, eensgezindheid en eenheid in liefde (2:1,2).

Geen dwang

Voorafgaand aan de bespreking van het koersbesluit maakte regiegroepvoorzitter Ad de Boer duidelijk dat het koersbesluit niet gaat over wat kerken nu plaatselijk al dan niet moeten gaan doen. 'Het koersbesluit is een vertrekpunt voor de beide vergaderingen. Het zegt niets over het tempo van het vervolgtraject; het is zeker geen mal waar alles doorheen geperst moet worden.'

Oosterhuis benadrukte dat nogmaals in het genoemde interview. Hij weersprak met klem de vrees van plaatselijke kerken: moeten wij nu stante pede gaan fuseren terwijl we daar nog helemaal niet klaar voor zijn? Oosterhuis: 'Laten de kerken zich daar geen zorgen over maken. Ook als we één kerk worden, kun je nog heel lang plaatselijk naast elkaar een van oorsprong Nederlands Gereformeerde en een van oorsprong vrijgemaakte kerk hebben, die samen deel uitmaken van dat ene nieuwe kerkverband. Er is geen sprake van iets wat als dwang gevoeld moet worden naar aanleiding van dit koersbesluit.'

In het vervolgproces komen nog tal van onderwerpen aan de orde. Schippers noemde er bij de bespreking van het koersbesluit twee: de vraag welke ruimte de nieuwe kerkorde biedt voor verschillen tussen plaatselijke gemeenten, en de uitdaging om zo belijdende kerk te zijn dat je voortbouwt op de kerk van het verleden, en tegelijk rekening houdt met veranderde tijden.

Avondmaal

Na afloop van de bespreking van het koersbesluit is door alle aanwezigen gezamenlijk het heilig avondmaal gevierd onder verantwoordelijkheid van NGKv De Brug uit Nunspeet. In zijn preek over Psalm 133 wees ds. Kees de Groot erop dat het Gods Geest is die de eenwording bewerkt en niet de regiegroep. In de liederen klonk de lof op Vader, Zoon en heilige Geest. 'Het was een hele fijne, feestelijke viering,' aldus Schippers, 'want we hebben ervaren dat we dit ontvangen hebben van God. We weten dat dit niet vanuit menselijke kracht is. We weten, en hebben de afgelopen dagen ervaren, dat God dit in ons werkt. We zijn gedreven door de liefde van Christus. Die gedrevenheid, die verbondenheid, die hebben we met elkaar gevierd in het avondmaal. Dat was fantastisch.'

LV en GS trekken vanaf nu veel samen op. Het koersbesluit vormt de basis om over al die onderwerpen die met de eenwording te maken hebben, gezamenlijk te vergaderen. Het rapport van de regiegroep wordt door de gezamenlijke LV/GS besproken op 7 maart a.s..

Foto's: © Fontanafoto